

Sentencja

- 1) Nie obejmując ochroną wszystkich gatunków dzikich ptaków występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, które ochroną obejmuje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, a także nieprawnie określając warunki ustanowienia odstępstw od zakazów ustanowionych w tej dyrektywie, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1, art. 5 oraz art. 9 ust. 1 i 2 tej dyrektywy.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 listopada 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État — Belgia) — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 i C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09) przeciwko Région wallonne

(Sprawy połączone od C-177/09 do C-179/09) (¹)

(Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Zakres stosowania — Pojęcie szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego — Konwencja z Aarhus — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska — Zakres prawa do wniesienia skargi na akt ustawodawczy)

(2012/C 73/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 i C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09)

Strona pozwana: Région wallonne

Przy udziale: Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX) (C-177/09 i C-179/09), Intercommunale du Brabant wallon (IBW) (C-178/09)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 1, 5–8 i 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, s. 5) i dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17) — Wykładnia art. 6 i 9 konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1) — Uznanie niektórych pozwoleń, dla których występują nadrzędne względy interesu ogólnego, „zatwierdzonych” w drodze dekretu, za szczególne akty ustawodawstwa krajowego — Brak prawa do pełnej kontroli decyzji w sprawie zatwierdzenia przedsięwzięć, które mogą wywoływać znaczny wpływ na środowisko — Fakultatywny lub obligatoryjny charakter przyznania takiego prawa — Pozwolenie środowiskowe na eksploatację centrum administracyjno-szkoleniowego w La Hulpe

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 5 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że z zakresu zastosowania tej dyrektywy są wyłączone jedynie przedsięwzięcia szczegółowo przyjęte przez szczególny akt ustawodawczy, w taki sposób, aby cele tej dyrektywy były osiągnięte w procesie ustawodawczym. Sąd krajowy powinien zbadać, czy te dwa warunki zostały spełnione, uwzględniając zarówno treść przyjętego aktu ustawodawczego, jak i cały proces ustawodawczy, który doprowadził do jego wydania, a w szczególności akty przygotowawcze i debaty parlamentarne. W tym względzie aktu ustawodawczego, który tylko po prostu „zatwierdza” istniejący akt administracyjny, ograniczając się do powołania się na nadrzędne względy interesu ogólnego, bez uprzedniego rozpoczęcia procesu ustawodawczego co do istoty, który umożliwiłby spełnienie tych warunków, nie można uznać za szczególny akt ustawodawczy w rozumieniu tego przepisu i nie jest więc wystarczający, aby wykluczyć przedsięwzięcie z zakresu dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35.
- 2) Artykuł 9 ust. 2 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. i art. 10a dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że

- gdy przedsięwzięcie, które objęte jest zakresem zastosowania tych przepisów, zatwierdzono w drodze aktu ustawodawczego, powinna istnieć możliwość skierowania zgodnie z krajowymi zasadami proceduralnymi do sądu lub niezależnego i bezstronnego organu powołanego z mocy ustawy kwestii, czy ten akt ustawodawczy spełnia wymogi określone w art. 1 ust. 5 tej dyrektywy;
- w przypadku gdy nie istnieje możliwość wniesienia skargi na ten akt o charakterze i zakresie, jakie wskazano powyżej, każdy sąd krajowy orzekający w ramach swej właściwości winien przeprowadzić kontrolę opisaną w powyższym punkcie i ewentualnie wyciągnąć z niej konsekwencje, odstępując od stosowania tego aktu ustawodawczego.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Infopaq International A/S przeciwko Danske Dagblades Forening

(Sprawa C-302/10) (¹)

(Prawa autorskie — Społeczeństwo informacyjne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 1 i 5 — Dzieła literackie i artystyczne — Zwielokrotnianie krótkich wycinków z utworów literackich — Artykuły prasowe — Zwielokrotnianie tymczasowe i przejściowe — Proces technologiczny, na który składa się skanowanie artykułów i następnie przekształcanie ich w pliki tekstowe, elektroniczne zwielokrotnianie i zapisywanie części zwielokrotnionego tekstu — Tymczasowe czynności zwielokrotniania stanowiące integralną i podstawową część procesu technologicznego — Cel tych czynności polegający na legalnym wykorzystaniu utworu lub przedmiotu objętego ochroną — Odrębne znaczenie ekonomiczne rzeczonych czynności)

(2012/C 73/12)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Infopaq International A/S

Strona pozwana: Danske Dagblades Forening

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia art. 2 i art. 5 ust. 1 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Spółka, której podstawowa działalność polega na sporządzaniu streszczeń artykułów prasowych przy wykorzystaniu skanowania — Przechowywanie w pamięci fragmentu artykułu składającego się z szukanego słowa oraz pięciu słów je poprzedzających i pięciu słów następujących po nim — Tymczasowe zwielokrotnianie, które stanowi integralną i podstawową część procesu technologicznego

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że tymczasowe czynności zwielokrotniania dokonywane w trakcie procesu zwanego „pozyskiwaniem danych”, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym:

spełniają warunek, zgodnie z którym czynności te powinny stanowić integralną i podstawową część procesu technologicznego, niezależnie od okoliczności, że otwierają one i zamykają ów proces oraz że występuje w nich działanie człowieka;

są zgodne z warunkiem, według którego czynności zwielokrotniania powinny służyć jednemu celowi, tj. umożliwieniu legalnego korzystania z utworu lub przedmiotu objętego ochroną;

spełniają warunek, zgodnie z którym czynności te nie powinny mieć odrębnego znaczenia ekonomicznego, jeżeli, po pierwsze, dokonanie tych czynności nie umożliwia osiągnięcia dodatkowych zysków wykraczających poza te osiągnięte z legalnego korzystania z utworu chronionego oraz, po drugie, tymczasowe czynności zwielokrotniania nie prowadzą do zmiany tego utworu.

- 2) Artykuł 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli tymczasowe czynności zwielokrotniania dokonane w trakcie procesu zwanego „pozyskiwaniem danych”, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, spełniają wszystkie warunki przewidziane w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy, powinny one być uważane za spełniające warunek, zgodnie z którym czynności zwielokrotniania nie powinny naruszać normalnego wykorzystania utworu ani powodować nieuzasadnionej szkody dla uzasadnionych interesów podmiotów praw autorskich.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-518/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Zezwolenie na obrót — Produkt leczniczy wprowadzony do obrotu zawierający wyłącznie jeden aktywny składnik, podczas gdy patent wymaga mieszanki aktywnych składników)

(2012/C 73/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)